

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **104247** (13) **U**
(51) МПК (2016.01)
A61K 31/695 (2006.01)
A61P 5/00

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

(21) Номер заявки: u 2015 04233	(72) Винахідник(и): Курченко Олег Володимирович (UA), Терьошин Вадим Олександрович (UA), Касперович Ярослав Олегович (UA)
(22) Дата подання заявки: 30.04.2015	
(24) Дата, з якої є чинними права на корисну модель: 25.01.2016	(73) Власник(и): Курченко Олег Володимирович, вул. Княжий Затон, 21, оф. 12, м. Київ, 02098 (UA), Терьошин Вадим Олександрович, с. "Комуніст-1", 33, кв. 28, Харківська обл., 62483 (UA), Касперович Ярослав Олегович, вул. Княжий Затон, 21, оф. 12, м. Київ, 02098 (UA)
(46) Публікація відомостей про видачу патенту: 25.01.2016, Бюл.№ 2	

(54) СПОСІБ ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНОГО ГЛОМЕРУЛОНЕФРИТУ В ПОЄДНАННІ З ІШЕМІЧНОЮ ХВОРОБОЮ СЕРЦЯ

(57) Реферат:

Спосіб лікування хронічного гломерулонефриту в поєднанні з ішемічною хворобою серця включає призначення інгібітора ангіотензинперетворюючого ферменту, блокаторів рецепторів до ангіотензину II й статинів у середньотерапевтичних дозах. Хворим додатково вводять ентеросорбент "Біле вугілля". Його вводять по 2-3 таблетки усередину 2-3 рази на добу за 30-40 хвилин до прийому їжі або ліків протягом 10-12 діб поспіль, в залежності від досягнутого ефекту.

UA 104247 U

Корисна модель належить до галузі медицини, а саме до внутрішніх хвороб.

Актуальність предмету корисної моделі пов'язана з поширеною захворюваністю на хронічні хвороби нирок, зокрема гломерулонефрит (ГН), які асоціюються з надзвичайно високим ризиком розвитку серцево-судинної патології. Особливе місце серед поєднаних станів займає ішемічна хвороба серця (ІХС), оскільки пацієнти з порушенням функції нирок значно частіше вмирають від гострої ішемії міокарда, ніж від власне термінальної ниркової недостатності. З іншого боку, у хворих після інфаркту міокарда й інсульту значно підвищений ризик виникнення ниркової недостатності, що вимагає діалізу або трансплантації нирок. Якщо терапія як хронічного гломерулонефриту (ХГН), так і ІХС досить добре розроблена, то при веденні пацієнтів з поєднанням цих захворювань часто виникають труднощі. Тому вельми важливими є спроби розробки способів лікування даної коморбідної патології.

Існує спосіб лікування ХГН в поєднанні з ІХС, що направлений на зниження артеріального тиску (АТ) й включає додаткове призначення пацієнтам інгібітора ангіотензинперетворюючого ферменту (іАПФ) і блокаторів рецепторів до ангіотензину II, які сповільнюють прогресування ниркової недостатності будь-якого походження, а в разі стенокардії - і препарати з антиангінальним ефектом (β-блокатори й антагоністи кальцію) [Мазур Н.А. Дисфункция эндотелия, монооксид азота и ишемическая болезнь сердца / Н.А. Мазур // Терапевт, арх. - 2003. - № 3. - С. 84-86].

Однак при плануванні лікування ІХС при ХГН потрібно враховувати фармакокінетику препаратів, особливо тих, що виводяться в більшій мірі через нирки й впливають на ниркову гемодинаміку, оскільки, наприклад, ліпофільні β-блокатори у більшій мірі знижують клубочкову фільтрацію й тому не рекомендуються при рівні креатиніну плазми > 220 мкмоль/л, гідрофільні препарати (атенолол) мають тривалий період напіввиведення, а неселективні β-блокатори (надолол) підвищують каліємію. Слід зазначити, що іАПФ власно антиангінальний ефект у більшості випадків не виявляють.

Тому був запропонований спосіб лікування ХГН в поєднанні з ІХС, який включає додаткове призначення гіполіпідемічних препаратів (статинів), зокрема аторвастатину [Дядык А.И. Ишемическая болезнь сердца у больных с хронической почечной недостаточностью / А.И. Дядык, А.Э. Багрий, Н.Ф. Яровая // Терапевт, арх. - 2008. - № 6. - С. 74-77].

Цей спосіб є найбільш ефективним з існуючих і тому вибраний як прототип.

До недоліків прототипу належить те, що призначення статинів ефективно лише для вторинної профілактики в пацієнтів з ІХС й нетяжкою нирковою недостатністю. При цьому у значної частини хворих відмічається збереження порушень імунологічного гомеостазу, зокрема пригнічення функціонального стану макрофагальної фагоцитуючої системи (МФС), що проявляється зниженням показників фагоцитарної активності моноцитів (ФАМ). Тому, імовірно, з урахуванням усього вищезгаданого, у деяких хворих на ХГН у поєднанні з ІХС ще зберігається симптоматика, яка є наслідком помірної загострення або неповної ремісії хронічного патологічного процесу в нирках і серці.

В основу корисної моделі поставлена задача, яка полягає в підвищенні ефективності відомого способу лікування ХГН в поєднанні з ІХС, а саме прискоренні досягнення повноцінної ремісії коморбідного захворювання й водночас нормалізації показників ФАМ.

Поставлена задача вирішується шляхом додаткового введення хворим на ХГН у поєднанні з ІХС ентеросорбенту "Біле вугілля".

"Біле вугілля" містить високодисперсний діоксид кремнію (SiO₂), що має високу сорбційну ємність відносно ендо- та екзотоксинів у порівнянні з іншими групами сорбентів, високу швидкість зв'язування, що надає швидкий терапевтичний ефект, а також обумовлює зниження метаболічного навантаження на органи детоксикації (печінку, нирки). Пропозиція авторів корисної моделі базується на вперше встановленій ними в експериментальних умовах і потім підтвердженій в клініці закономірності, що додаткове введення хворим на ХГН у поєднанні з ІХС ентеросорбенту "Біле вугілля" забезпечує в патогенетичному плані відновлення імунологічного гомеостазу, зокрема функціонального стану макрофагально/моноцитарної ланки імунної системи, сприяє суттєвому зменшенню в подальшому частоти загострень цього коморбідного захворювання й, таким чином, обумовлює досягнення задачі корисної моделі. Крім цього введення "Біле вугілля" не має протипоказань, не спричиняє будь-яких небажаних побічних ефектів, у тому числі алергічних реакцій, і тому цей препарат може при необхідності призначатися повторними курсами, у залежності від досягнутого ефекту. Раніше з метою лікування хворих на ХГН у поєднанні з ІХС ентеросорбент "Біле вугілля" не використовувався.

Заявлений спосіб здійснюють таким чином. Хворим з наявністю ХГН в поєднанні з ІХС поряд з іАПФ, блокаторами рецепторів до ангіотензину II й статинами, що призначають у середньотерапевтичних дозах, додатково вводять ентеросорбент "Біле вугілля" по 2-3 таблетки

усередину 2-3 рази на добу за 30-40 хвилин до прийому їжі або ліків протягом 10-12 діб поспіль в залежності від досягнутого ефекту.

Лабораторними критеріями ефективності призначення ентеросорбенту "Біле вугілля" є підвищення показників ФАМ, що свідчить про відновлення імунологічного гомеостазу. Саме додаткове введення ентеросорбенту "Біле вугілля" сприяє в патогенетичному плані позитивним зсувам вищезгаданих лабораторних показників, а в клінічному відношенні - досягненню стійкої й тривалої ремісії ХГН в сполученні з ІХС, а також суттєвому зменшенню в подальшому частоти загострень даного коморбідного захворювання.

Вищевказані дози й курси введення ентеросорбенту "Біле вугілля" хворим на ХГН у поєднанні з ІХС були розроблені нами дослідним шляхом. Саме при такій кратності введення "Білого вугілля" забезпечується максимальне підвищення показників ФАМ. Отже, новими є як препарат ("Біле вугілля"), який нами вперше використовується в лікуванні ХГН в поєднанні з ІХС, так і схема застосування ентеросорбенту "Біле вугілля" при даній коморбідній патології.

При розробці заявленого способу було обстежено дві групи хворих на ХГН у поєднанні з ІХС, які підлягали лікуванню в зв'язку з наявністю порушень з боку показників, що характеризують функціональний стан нирок і серця: основна (43 особи), якій проводили терапію за допомогою заявленого способу, тобто з додатковим введенням ентеросорбенту "Біле вугілля", і група зіставлення (42 хворих), якій проводили лікування відповідно до найближчого аналога. Обидві групи хворих, які знаходилися під наглядом, були рандомізовані за віком, статтю, тривалістю ХГН й ІХС. Вік хворих обох груп становив від 36 до 60 років (у середньому - $(45,0 \pm 0,9)$ роки), з них було 47 чоловіків і 38 жінок; тривалість ХГН за даними анамнезу коливалася від 4 до 23 років, ІХС - від 3 до 10 років. Крім загальноприйнятих методів обстеження в процесі виконання роботи проводили визначення показників ФАМ, що вивчали чашковим методом з аналізом наступних фагоцитарних показників: фагоцитарного індексу (ФІ), фагоцитарного числа (ФЧ), індексу атракції (ІА) й індексу перетравлення (ІП).

До початку проведення лікування хворих на ХГН у поєднанні з ІХС в обох групах, які були під наглядом, - основній, що додатково отримувала ентеросорбент "Біле вугілля" відповідно до заявленого способу, і групі зіставлення, в якій лікування здійснювалося відповідно до найближчого аналога, була однотипова клінічна симптоматика, характерна як для захворювання нирок, так і для атеросклеротичного ураження коронарних артерій серця. Зокрема хворі скаржились на одутлість обличчя, слабкість й часте нічне сечовипускання - симптоми, характерні для ХГН. Крім цього пацієнти відмічали болі в ділянці серця при фізичному навантаженні, задишку й набряки кінцівок - ознаки ІХС. При об'єктивному обстеженні встановлені набряки нижніх кінцівок, розширення границь відносної серцевої тупості вліво й акцент II тону над аортою. Систолічний АТ у середньому складав $(170,9 \pm 3,9)$ мм рт. ст., діастолічний - $(102,7 \pm 2,3)$ мм рт. ст.

Таблиця 1

Показники ФАМ у хворих на ХГН у поєднанні з ІХС до початку лікування ($M \pm m$)

Показники ФАМ	Норма	Групи хворих		Р
		Основна (n=43)	зіставлення (n=42)	
ФІ, %	$26,5 \pm 1,6$	$16,2 \pm 0,9^{***}$	$16,5 \pm 0,9^{***}$	$>0,1$
ФЧ	$4,0 \pm 0,06$	$2,1 \pm 0,03^{**}$	$2,2 \pm 0,05^{**}$	$>0,1$
ІА, %	$14,8 \pm 0,3$	$10,3 \pm 0,4^{**}$	$10,1 \pm 0,3^{**}$	$>0,1$
ІП, %	$25,0 \pm 1,4$	$11,8 \pm 0,9^{***}$	$12,0 \pm 0,8^{***}$	$>0,1$

Примітки: у таблицях 1 і 2 Р відображає розбіжності між фагоцитарними показниками у хворих основної групи й групи зіставлення; ймовірність різниці відносно норми * - при $P < 0,05$, ** - при $P < 0,01$, *** - при $P < 0,001$.

При оцінці стану ФАМ у хворих на ХГН у поєднанні з ІХС до лікування встановлені суттєві порушення з боку МФС, що проявлялися зниженням проаналізованих показників ФАМ, особливо ІП, який характеризує фазу перетравлення (табл. 1). Це вкрай важливо, так як завершеність фагоцитозу є найбільш значущою його характеристикою.

Як видно з таблиці 1, до початку лікування ІП в основній групі був менше норми в середньому в 2,12 рази ($P < 0,001$), у групі зіставлення цей показник був знижений в цей період в 2,08 рази. Встановлено суттєве зниження також і ФІ, котрій в основній групі був нижче норми в середньому в 1,64 рази, у групі зіставлення ФІ був знижений в 1,61 рази, ФЧ було нижче норми

в 1,9 рази і в 1,82 рази ($P < 0,01$) відповідно. ІА був помірно знижений - в основній групі хворих в 1,44 рази і в групі зіставлення - в 1,47 рази.

Таким чином, у всіх обстежених хворих на ХГН у поєднанні з ІХС до початку лікування відмічалася пригнічення функціонального стану МФС, що проявлялося зниженням стосовно норми всіх проаналізованих показників ФАМ. Встановлено, що істотних відмінностей між аналогічними показниками в основній групі й групі зіставлення не було ($P > 0,1$), що свідчить про однотиповість цих обох груп в імунологічному плані, що дуже важливо в плані реалізації мети роботи в зв'язку з необхідністю порівняльного аналізу показників ФАМ в основній групі й групі зіставлення.

Таблиця 2

Показники ФАМ у хворих на ХГН у поєднанні з ІХС після завершення лікування ($M \pm m$)

Показники ФАМ	Норма	Групи хворих		Р
		основна (n=43)	зіставлення (n=42)	
ФІ, %	26,5 $\pm$ 1,6	26,2 $\pm$ 1,5	21,4 $\pm$ 0,8*	<0,05
ФЧ	4,0 $\pm$ 0,06	3,9 $\pm$ 0,07	3,1 $\pm$ 0,08*	<0,05
ІА, %	14,8 $\pm$ 0,3	14,9 $\pm$ 0,5	12,2 $\pm$ 0,4*	<0,05
ІП %	25,0 $\pm$ 1,4	24,9 $\pm$ 1,5	18,6 $\pm$ 1,4*	<0,05

При повторному вивченні показників ФАМ (табл. 2) у хворих на ХГН у поєднанні з ІХС, які знаходилися під нашим наглядом, було встановлено, що в основній групі пацієнтів, які отримували лікування за допомогою заявленого способу, на момент завершення лікування відмічалася нормалізація імунологічних показників.

Щодо хворих на ХГН у поєднанні з ІХС групи зіставлення, які отримували лікування згідно з найближчим аналогом, то в них теж відмічалася позитивна динаміка вивчених показників ФАМ, але значно менше виражена, ніж у пацієнтів основної групи. Тому після завершення курсу лікування у хворих групи зіставлення зберігалася зниження показників ФАМ як відносно норми ($P < 0,05$), так і відносно відповідних значень фагоцитарних показників у пацієнтів основної групи (табл. 2). Дійсно, у групі зіставлення ФІ на момент завершення лікування було в 1,24 рази менш відповідного показника норми; ФЧ у цих хворих було в 1,3 рази менше норми ($P < 0,05$). ІА в пацієнтів групи зіставлення було менше норми в середньому в 1,21 рази ($P < 0,05$). ІП на момент завершення загальноприйнятого лікування було нижче норми в 1,34 рази ($P < 0,05$).

У клінічному плані використання ентеросорбенту "Біле вугілля" сприяло більш швидкій ліквідації ознак загострення ХГН в поєднанні з ІХС.

Отже, використання в комплексі лікування хворих на ХГН у поєднанні з ІХС ентеросорбенту "Біле вугілля" патогенетично обґрунтовано, оскільки сприяє поліпшенню функціонального стану МФС, про що свідчить нормалізація показників ФАМ в обстежених пацієнтів, які вживали даний препарат. Встановлено також, що в клінічному плані включення до комплексу лікування ентеросорбенту "Біле вугілля" сприяє досягненню стійкої ремісії ХГН в поєднанні з ІХС. Тому отримані дані дозволяють вважати доцільним рекомендувати заявлений спосіб для широкого використання в умовах терапевтичних відділень для лікування хворих на ХГН у поєднанні з ІХС.

Наводимо конкретні приклади використання заявленого способу.

Приклад 1.

Хвора 3., 1977 року народження, продавщиця, на момент надходження до стаціонару скаржилася на задишку й дискомфорт за грудиною при помірному фізичному навантаженні, часте сечовипускання в нічний час, запаморочення, загальну слабкість.

З анамнезу хвороби відомо, що хвора 3. з підліткового віку страждає на ХГН. Близько 15 років підвищуються цифри АТ (до 180/95 мм рт. ст.). Протягом останнього року хвора відмічає появу болей в ділянці серця.

При об'єктивному дослідженні: загальний стан хворої 3. середньої тяжкості, свідомість ясна, ціаноз губ, одутлість обличчя, набряки повік. У легенях: перкуторно - легеневиий звук; аускультативно - дихання везикулярне. Частота дихальних рухів - 22 на хвилину. Серце: перкуторні межі розширені вліво на 1 см, аускультативно: серцева діяльність ритмічна, тони приглушені, чисті, акцентований ІІ тон над аортою. АТ-180/90 мм рт. ст. Пульс - 75 ударів на хвилину, ритмічний, задовільного наповнення й напруги. З боку органів шлунково-кишкового тракту патологічних змін не виявлено. Симптом Пастернацького негативний з обох сторін. Пастозність гомілок, стоп.

Клінічний аналіз крові без патологічних змін.

Клінічний аналіз сечі: колір - жовтий, реакція - 6,0, питома вага - 1,012, білок - 0,039 г/л, цукор - немає, ацетон - немає, лейкоцити - 4-5 у полі зору, еритроцити вилужені - 2-3 екземпляри в препараті, епітелій перехідний - 1-2 екземпляри в полі зору, слиз - збільшена кількість, кристали оксалатів. Аналіз сечі за Зимницьким: добове коливання питомої ваги від 1,009 до 1,014. Швидкість клубочкової фільтрації - 47 мл/хв./1,73м³.

Ультразвукове дослідження нирок: нирки звичайної форми, дещо зменшені в розмірах (права - 7,5×4,0 см, ліва - 9,1×5,0 см), товщина коркового шару правої нирки до 8 мм, лівої - до 11 мм, ехогенність паренхіми підвищена.

Велоергометрія: об'єм роботи - 2100 ктм, час - 5 хвилин. Порогова потужність навантаження: 100 Вт (600 ктм/м), протягом 2 хв. Порогова ЧСС - 126 за хв. (вихідна 82 за хв.). Пороговий АТ-210/80 мм рт. ст. (вихідний 130/70 мм рт. ст.). Скарги: на висоті навантаження - виражена задишка, помірний біль за грудиною, загальна втома. Критерії припинення фізичного навантаження: 1) скарги, 2) зміни на електрокардіограмі (ЕКГ). Тolerантність до фізичного навантаження: знижена. Реакція апарату кровообігу: гіпертонічна. ЕКГ-динаміка: на висоті фізичного навантаження - горизонтальна депресія сегменту ST до 1,0 мм у відведеннях V 4, V 6, I, II, AVL. Проба: позитивна. Функціональний клас II.

На основі скарг хворої 3., даних анамнезу хвороби, анамнезу життя, даних об'єктивного дослідження, лабораторних та інструментальних досліджень було встановлено клінічний діагноз: Хронічна хвороба нирок II стадія. Хронічний гломерулонефрит, загострення. Симптоматична артеріальна гіпертензія II стадія. ІХС. Стабільна стенокардія напруги II функціональний клас. Серцева недостатність II А ст. При імунологічному дослідженні показників ФАМ: ФІ - 17 %, ФЧ - 2, ІА - 11 %, ІП - 12 %.

З метою корекції виявлених порушень хворій 3. було призначено: ІАПФ, блокатори рецепторів до ангіотензину II й статини у середньотерапевтичних дозах та додатково ентеросорбент "Біле вугілля" по 2 таблетки усередину 2 рази на добу за 30-40 хвилин до прийому їжі або ліків протягом 10 діб поспіль.

У динаміці лікування відмічалось значне зменшення кількості приступів стенокардії, підвищення толерантності до фізичного навантаження, зниження АТ. Контрольне дослідження клінічних і біохімічних показників: білок у сечі не виявляється. Застосування ентеросорбенту "Біле вугілля" зумовило поліпшення клінічного стану хворої 3., показників функції нирок і ліпідного спектра крові, зниження апоптичної готовності моноцитів і зменшення запальних процесів у судинному руслі й нирках. При повторному імунологічному обстеженні на момент завершення лікування встановлені такі показники ФАМ: ФІ - 27 %, ФЧ - 4, ІА - 15 %, ІП - 26 %, тобто нормалізація показників ФАМ, що свідчить про досягнення корекції функціонального стану МФС.

Отже, додаткове призначення ентеросорбенту "Біле вугілля" дало змогу отримати позитивну динаміку клінічних і лабораторних показників, що підтвердило патогенетичну дію препарату й довело можливість його використання у хворих на ХГН у поєднанні з ІХС.

Приклад 2.

Хворий В., 1968 року народження, на момент надходження до стаціонару пред'являв скарги на дискомфорт за грудиною при помірному фізичному навантаженні, задишку, часте сечовипускання в нічний час, загальну слабкість, запаморочення.

З анамнезу хвороби відомо, що хворий В. протягом 20 років страждає на ХГН. Близько тих же 20 років у нього підвищуються цифри АТ (до 200/100 мм рт. ст.). Протягом останнього року хворий відмічає появу больових відчуттів у ділянці серця.

При об'єктивному дослідженні: загальний стан хворого В. середнього ступеня тяжкості, свідомість ясна, одутлість обличчя, ціаноз губ, набряки повік. У легенях: перкуторно - легеневий звук; аускультативно - дихання везикулярне. Частота дихальних рухів - 19 на хвилину. Серце: перкуторні межі розширені вліво на 1,5 см, аускультативно: серцева діяльність ритмічна, тони приглушені, чисті, акцентований II тон над аортою. АТ-190/95 мм рт. ст. Пульс - 80 ударів на хвилину, ритмічний, задовільного наповнення й напруги. З боку органів шлунково-кишкового тракту патологічних змін не виявлено. Симптом Пастернацького негативний з обох сторін. Відмічається пастозність гомілок, стоп.

Клінічний аналіз крові без патологічних змін.

Клінічний аналіз сечі: колір - жовтий, реакція - 6,2, питома вага - 1,013, білок - 0,042 г/л, цукор - немає, ацетон - немає, лейкоцити - 4-5 у полі зору, еритроцити вилужені - 2-3 екземпляри в препараті, епітелій перехідний - 1-2 екземпляри в полі зору, слиз - збільшена кількість, кристали оксалатів. Аналіз сечі за Зимницьким: добове коливання питомої ваги від 1,008 до 1,015. Швидкість клуб очкової фільтрації - 47 мл/хв./1,73м³.

Ультразвукове дослідження нирок: нирки звичайної форми, дещо зменшені в розмірах (права - 7,9×4,1 см, ліва - 8,9×5,2 см), товщина коркового шару правої нирки до 7 мм, лівої - до 10 мм, ехогенність паренхіми підвищена.

Велоергометрия: об'єм роботи - 2200 ктм, час - 5 хвилин. Порогова потужність навантаження: 110 Вт (620 ктм/м), протягом 3 хв. Порогова ЧСС - 125 за хв. (вихідна 80 за хв.). Пороговий АТ-220/90 мм рт. ст. (вихідний 170/80 мм рт. ст.). Скарги: на висоті навантаження - виражена задишка, біль за грудиною, загальна втома. Критерії припинення фізичного навантаження: 1) скарги, 2) зміни на ЕКГ. Толерантність до фізичного навантаження: понижена. Реакція апарату кровообігу: гіпертонічна. ЕКГ-динаміка: на висоті фізичного навантаження - горизонтальна депресія сегменту ST до 1,0 мм у відведеннях V 4, V 6, I, II, AVL. Проба: позитивна. Функціональний клас II.

На основі скарг хворого В., даних анамнезу хвороби, анамнезу життя, даних об'єктивного дослідження, лабораторних та інструментальних досліджень було встановлено клінічний діагноз: Хронічна хвороба нирок II стадія. Хронічний гломерулонефрит, загострення. Симптоматична артеріальна гіпертензія III стадія. ІХС. Стабільна стенокардія напруги II функціональний клас. Серцева недостатність II В ст. При імунологічному дослідженні показників ФАМ: ФІ - 16 %, ФЧ - 2, ІА - 10 %, ІП - 11 %.

З метою корекції виявлених порушень хворому В. було призначено: ІАПФ, блокатори рецепторів до ангіотензину II й статини, що призначали у середньотерапевтичних дозах й додатково ентеросорбент "Біле вугілля" по 3 таблетки усередину 3 рази на добу за 30-40 хвилин до прийому їжі або ліків протягом 12 діб поспіль.

У динаміці лікування відмічалось значне зменшення кількості приступів стенокардії, підвищення толерантності до фізичного навантаження, зниження АТ. Контрольне дослідження клінічних і біохімічних показників: білок у сечі не виявляється. Застосування ентеросорбенту "Біле вугілля" зумовило поліпшення клінічного стану хворого В., показників функції нирок і ліпідного спектру крові, зниження апоптичної готовності моноцитів і зменшення запальних процесів у судинному руслі й нирках. При повторному імунологічному обстеженні на момент завершення лікування встановлені такі показники ФАМ: ФІ - 26 %, ФЧ - 4, ІА - 14 %, ІП - 25 %, тобто нормалізація показників ФАМ. Отже, додаткове призначення ентеросорбенту "Біле вугілля" дало змогу отримати позитивну динаміку клінічних і лабораторних показників, що підтвердило патогенетичну дію препарату й довело можливість його використання у хворих на ХГН у поєднанні з ІХС.

Заявлений спосіб характеризується доброю переносимістю, відсутністю токсичних та алергічних реакцій на введення ентеросорбенту "Біле вугілля". Ентеросорбент "Біле вугілля" є в достатній кількості в аптечній мережі України, доступний за ціною та немає протипоказань до введення. Спосіб не потребує коштовних препаратів, економічно корисний має суттєві переваги відносно прототипу і може бути рекомендований для використання в клінічній практиці.

ФОРМУЛА КОРИСНОЇ МОДЕЛІ

1. Спосіб лікування хронічного гломерулонефриту в поєднанні з ішемічною хворобою серця, що включає призначення інгібітора ангіотензинперетворюючого ферменту, блокаторів рецепторів до ангіотензину II й статинів у середньотерапевтичних дозах, який **відрізняється** тим, що хворим додатково вводять ентеросорбент "Біле вугілля".
2. Спосіб за п. 1, який **відрізняється** тим, що ентеросорбент "Біле вугілля" вводять по 2-3 таблетки усередину 2-3 рази на добу за 30-40 хвилин до прийому їжі або ліків протягом 10-12 діб поспіль, в залежності від досягнутого ефекту.

Комп'ютерна верстка Г. Паяльніков

Державна служба інтелектуальної власності України, вул. Урицького, 45, м. Київ, МСП, 03680, Україна

ДП "Український інститут промислової власності", вул. Глазунова, 1, м. Київ – 42, 01601